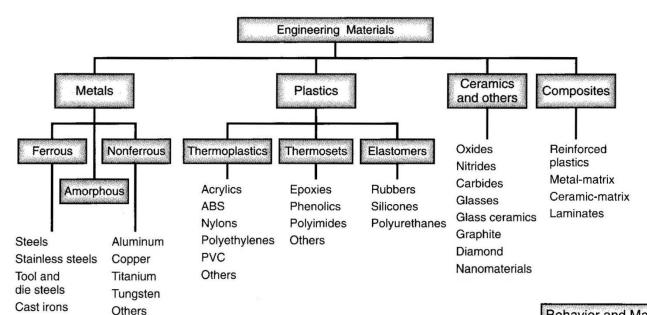
"Материалознание и технология на материалите" Опорни точки от записки по лекции на проф. д.т.н. Й. Генов

Съставили: В. Камбуров, Р. Димитрова, Р. Рангелов, А. Димитрова

При подготовката на този материал са използвани, следните учебници и учебни помагала:

- 1. Балевски А., "Металознание", София, ДИ "Техника", 1988;
- 2. Калев Л., "Технология на машиностроителните материали", София, ДИ "Техника", 1974;
- 3. Бучков Д., М. Кънев, "Материалознание", София, Изд. "Техника", 2007;
- 4. Желев А., "Материалознание техника и технологии", том I "Получаване на машиностроителните материали", София, 1999;
- 5. Желев А., "Материалознание техника и технологии", том II "Технологични процеси и обработваемост", София, 1999;
- 6. Кемилев Н., Н. Тончев, "Материалознание и технология на материалите", Изд. "Виртуален център", София, 2006;
- 7. Цанков Ц., Г. Попов, Г. Пецов, "Обработване на металите чрез пластична деформация", София, Изд. Техника, 1995;
- 8. Анчев В., В. Тошков, Л. Василева, Ж. Захаридова, Ж. Калейчева, Й. Николов, Р. Петров, В. Симеонов, "Ръководство за лабораторни упражнения по материалознание", София, ИК "КИНГ", 2001;
- 9. Сторожев М., Е Попов, "Теория обработки металлов давлением", М., "Машиностроение", 1977;
- 10. Kalpakjian S., S. Schmid, "Manufacturing processes for engineering materials", Prentice-Hall, 2001.

Материалознание и технология на материалите

Материалознание Наука за между взаимовръзката състава, строежа, структурата и свойствата на инженерните както материали, И за поведението и промяната ИМ ПОД влиянието на външни взаимодействия (топли<u>нни,</u> механични, физични, химични и пр.).

Технология материалите на Начин, метод или просто път, който всяка дейност (свързана с реализирането на технологичен процес) достига до желания краен (изработено материален резултат или детайл) изделие, заготовка използвайки

съществуващи средства.

налични

Structure of Mechanical properties materials Atomic bonds: Strength metallic, covalent, Ductility and ionic Elasticity Crystalline Hardness **Amorphous** Fatique Partly crystalline Creep Polymer chains Toughness Fracture

Density Melting point Specific heat Thermal conductivity Thermal expansion Electrical conductivity Magnetic properties Oxidation Corrosion

Physical and

chemical properties

Behavior and Manufacturing

Properties of Materials

Precipitation hardening Annealing **Tempering** Surface treatment

Property

modification

Heat treatment

Alloving Reinforcements Composites

Laminates

Fillers

Атомен, кристален и аморфен строеж на твърдите тела

При определяне свойствата на химичните елементи от Периодичната система на Менделеев се вижда, че най-голямата група от около 80 елемента (от които само един – (живакът) е течен, а останалите са твърди) може да се причислят по свойства и атомен строеж към групата на **металите**.

Квантова физика се нарича раздел на <u>теоретичната физика</u>, в който се изучават квантовомеханичните и квантовосиловите системи, взаимодействия и законите на тяхното движение.

В самото начало на своята научна кариера Алберт Айнщайн разбира, че при тогавашните възгледи за физиката класическата механика не може да се съвмести със законите за електромагнитните полета, което го насочва към разработването на неговата специална теория на относителността. Името на Алберт Айнщайн се свързва с популярното уравнение **E = m.c** ² за еквивалентност между маса и енергия.

Той се смята за баща на съвременната (квантова) физика. Той разбира също, че <u>принципът на относителността</u> може да бъде приложен и към <u>гравитационните полета</u> и през 1916 година формулира и общата теория на относителността.

В квантовата физика мястото (положението) и импулса на елементарната частица не могат да бъдат точно определени едновременно. Това е природен феномен.

През 1926 г. немският учен Вернер Хайзенберг формулира своя знаменит принцип на неопределеността в квантовата механика. Математически принципът се представя чрез съотношението между координатитите (положението) Δ **х** и импулса на една частица Δ **р** :

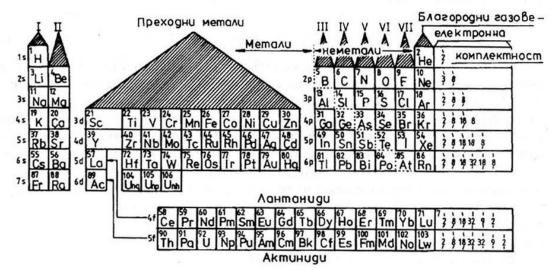
 Δ **x** . Δ **p** ≥ h/4 π = ħ/2, където h = 6,63. 10⁻³⁴ Js, е константата на Планк, а ħ = h/2 π е редуцираната константа на Планк.

Строеж и свойства на металите и сплавите

"Метално" състояние на веществата – топло и електро проводимост, блясък, термоелектронна емисия, пластичност и пр..

Сплави – система в твърдо състояние, получена след смесване в стопилка (метални сплави– състоят се от смес само от метали (месинг, бронз) или от метал + неметал (стомана, чугун)).

Видове метали и сплави — по специфично тегло: леки — Mg, Al, Ti със специфично тегло под 5 g/ cm³; - средно тежки — Cu, Fe, Ni, -под 10 g/cm³; - тежки — Zn, W, Pb — над 10 g/cm³.

Периодична система на химичните елементи по групи

Атомни орбитали

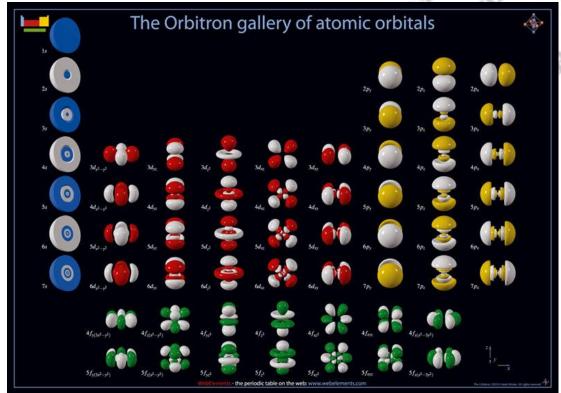
<u>Електроните се движат</u> по определени орбити. (радиусите им са в съотношение $r1 : r2 : r3 = 1^2 : 2^2 : 3^2 : ...,$ като r1 = 0.053 nm). На всяка орбита отговаря определена енергия на движещия се по нея електрон. Атомна орбитала е математическа функция, характеризираща <u>вероятността</u> електронът да е на дадено място при измерване на положението му.

<u>На всяка орбитала</u> отговаря определена енергия на движещия се по нея електрон. Орбиталите може да имат структура и да се различават една от друга по размер, форма и ориентация. Енергията на електрона, който се движи по по-висока орбита (с по-голям радиус) е по-голяма от енергията на електрон, който се движи по по-ниска орбита.

Всяка атомна орбитала съответства на определено "енергийно ниво" на електрона. Електроните могат да преминават от една орбита в друга, което е съпроводено с поглъщане (при преминаване от по-ниска в по-висока орбита) и освобождаване (от по-висока към по-ниска орбита) на енергия.

Три квантови числа характеризират напълно атомната орбитала – нейната <u>големина, форма и</u>

пространствена насоченост.

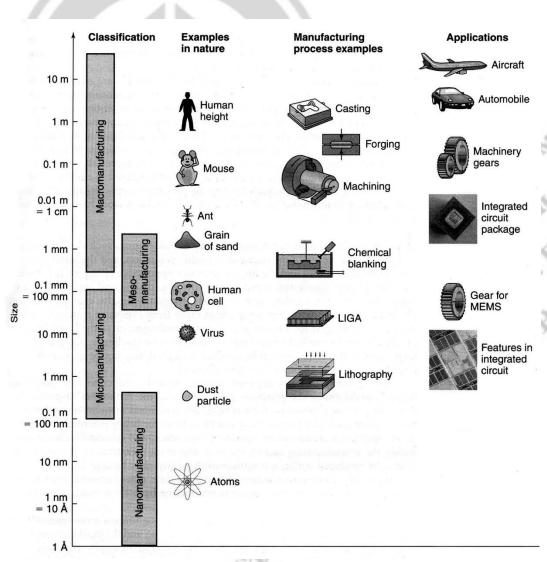

Квантови чиста и "стремеж към съвършенство"

- Главното квантово число определя енергията, размерите и отдалечеността
- Орбиталното квантово число определя енергията и формата на орбиталата
- Магнитното число определя пространствената насоченост на орбиталата

Характерно за металите е че техните атоми притежават във външния си орбитален слой по-малък брой електрони от атомите на неметалите. Тези електрони са и по-отдалечени и връзките между тях са послаби, поради което се отделят сравнително по-лесно.

Размерност на твърдите тела

Изотопи – елементи, при които броят на неутроните в тяхното ядро е различен от броя характерен (табличен) за съответния елемент.

Свойствата на материалите, както и избора на технология за тяхната обработка, се определя основно от състава, структурата и строежа им. Специфичните за металите свойства, например. се дължат в най-голямата си част на специфичният атомен строеж на металите и сплавите.

Атомите се състоят от положително заредено ядро (в което е съсредоточена почти цялата маса на атома), около което ядро кръжат (движат се) отрицателно заредени електрони. Броят на електроните е равен на броя на положително заредените частици на ядрото – протоните.

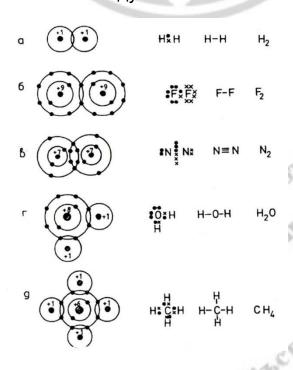
Броят на електроните определя поредния номер на съответния елемент в периодичната таблица на Менделеев. (H - №1; Fe – №26).

Броят на електроните от всеки слой е не повече от 2n, където "n" е пореден номер орбитата на OT ядрото нагоре. Електроните от всеки орбитален слой (повърхност на която са разположени орбитите с еднакъв радиус) могат да групирани бъдат ПО отношение на енергийното си ниво.

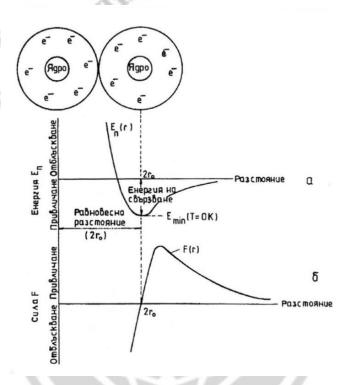
Междуатомни връзки и молекули

Основни типове електронно взаимодействие (първични или силни връзки)

- <u>Йонна (хетерополярна) връзка,</u> дължаща се на <u>електростатични</u> (кулонови) притегателни сили. От атома на един елемент се отдели един валентен електрон и той става положителен йон, а намиращият се в другият слой приеме 1 електрон става отрицателен йон.
- Ковалентна (хомеополярна) връзка, осъществена от т.н. общи електрони за външния орбитален слой. Обединяването на валентни електрони по двойки създава електронни "мостове" между атомите и съответно насочена връзка между атомите.
- Метална връзка връзката между положителни йони, осъществявани от движещи се между тях електрони. Във всеки елемент, намиращ се между йоните електронът се привлича наймалко от два положителни йона, като по този начин се осъществяват и сили на привличане между самите йони.

Схеми на ковалентните връзки на: а) водорода; б) флуора; в) азота; е) водата; д) метана И металните атоми, така, изграждащи металите, стремейки ce да отделят валентните си електрони и намирайки се в близост един до друг образуват система от положителни йони "електронен газ" – блуждаещ между положителните йоните облак от електрони, отдадени от металните атоми. представляват Металите йонно-електронна система, в която е налице притегляне между положително заредени йони и обобщените от електрони. Тези връзки между йоните електроните И ce наричат "метални връзки".

Влияние на разстоянието между атомите върху потенциалната енергия и силите на привличане и отблъскване

Характерни особености на агрегатните състояния

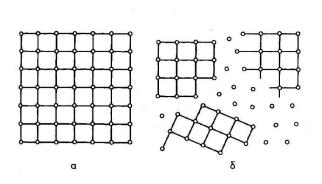
Устойчивите химични съединения (които не дисоциират при нагряване) и всички вещества, съставени от един компонент (елемент) обратимо променят агрегатното си състояние. Тези обратими трансформации използват основно в технологиите за преработка на материалите и се изучават от науката материалознание.

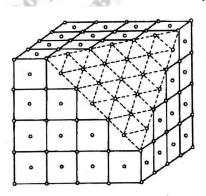
- <u>Идеален газ</u> "пълно безредие" в "подреждането" на частиците без групиране p.V = n.R.T. характеризира се с хаотично движение на атомите (няма йони и няма метални връзки), газообразното състояние е без обем и форма.
- Т<u>ечности</u> "квазикристали" субмикроскопични кристални образувани (клъстери). Свързано е с определен обем, но без определена форма.

Твърдото състояние се характеризира се с устойчивост на обема/формата и притежава свойството "твърдост": – съпротивление срещу проникването в тялото на друго тяло; - съпротивление срещу пластично деформиране и пр..

- Кристали далечен порядък, "подредеността" се запазва не само на няколко междуатомни разстояния, но в целия кристал. Според природата на химичните си връзки кристалите биват: метални, ковалентни, йонни и молекулни
- <u>Аморфно тяло</u> (аморфно състояние) тяло или състояние при което изграждащите ги елементи (атоми, йони, молекули) не са подредени и се намират в безпорядък.

В течно състояние обаче има високо вътрешно налягане и при тях съществува т. нар. близък порядък (съседите на всеки атом не са разположени хаотично спрямо него, а по закономерност).

Течностите могат да се разглеждат като "квазикристали", тъй като в тях възникват атомни групировки, наподобяващи субмикроскопични кристални образувани, наречени клъстери (напр. памет на водата – хомеопатия).

При кристалите е налице не само близък, но и т.нар. *далечен порядък*, което означава, че "подредеността" се запазва не само на няколко междуатомни разстояния, но в целия кристал (кристалит).

Кристален и аморфен строеж на металите и сплавите

Кристален строеж на металите и сплавите – закономерно подреждане на изграждащите ги атоми/йони/молекули

- *Метални кристали* могат да бъдат чисти метали и сплави атоми в "йонизирано" състояние с валентни им електрони образуващи т.нар. електронен га
- *Ковалентни кристали* образуват молекули с ковалентна връзка между техните атоми, но при кристализирането целият кристал играе ролята на една молекула
- *Йонни кристали* характерни за някои химични съединения с електростатични (кулонови) притегателни сили между йони
- *Молекулни кристали* благородните газове, органични и др. съединения със сложна молекула (напр. полимери) с привличане от слабите електростатични сили на Ван дер Ваалс.

<u>"Елементарна клетка"</u> на кристалната решетка е онзи най-малък комплекс от подредени йони (атоми), чието повтаряне на трите координатни оси изгражда решетката на целия кристал (комплекс = свръзки / съвкупност от свързани по някакъв начин елементи).

Насоченото повтаряне на елементарната клетка може да изгради видимо с просто око тяло – кристал. Кристалите в металното тяло (кристалните метални зърна) са различно ориентирани един спрямо друг. Кристалната решетка се определя от формата на елементарната клетка и не зависи от формата на кристала или кристалитите.

На йонно-кристалния строеж на металите и сплавите се дължат техните характерни свойства: - високата електропроводимост се дължи на присъствието на свободните електрони.

С нарастване на температурата се увеличават колебанията на йоните, което пречи на свободното преместване на електроните и електропроводимостта намалява. При ниски температури колебателното движение намалява и електропроводимостта нараства – свръх проводимост.

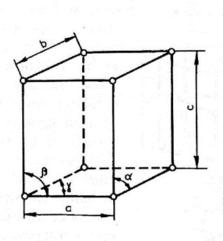
Високата пластичност *на металите и сплавите* се дължи на периодичността на атомната структура, т.е. на кристалната структура. Но при пластичната деформация връзката между йоните не се нарушава.

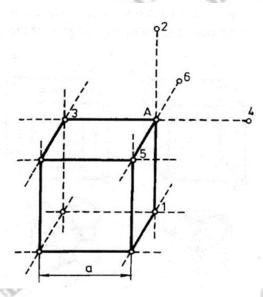
Типични метални кристални решетки

<u>Кристална решетка</u> – присъщо на твърдите кристални тела подреждане на йоните (атомите), характеризиращо се с периодично повтарящо се място в пространството, образуващо правилен геометричен ред. Кристалните решетки се характеризират с т.н. <u>период на кристалната решетка</u> – разстоянието между най-близките (съседни) успоредни атомни равнини, образуващи елементарната клетка. За кубичната решетка това е страната на елементарния куб на елементарната клетка "а".

Направеното описание на кристалната решетка е условно графично. Разстоянията между йоните е преувеличено, а самите йони – намалени.

Параметърът на кристалната решетка е в границите на 1 до 7Å (Å = 10⁻⁸cm)

Например комплексът атоми (йони) на еднакво разстояние един от друг могат образуват кубична да елементарна клетка (от името формата). Съответната на кристална решетка на твърдото тяло се нарича кубична. И така видът на елементарната клетка характеризира видът кристалната решетка на тялото.

. <u>Кристалът може да има различна форма</u> правилна (октаедър – тяло с осем стени – окто – осем), (додекаедър – дванадесет стенно тяло). Телата от даден метал или сплав са поликристални тела, състоящи се от множество клетки с неправилни форми с напречен разрез 0.10⁻¹ до 0.10⁻⁵mm)

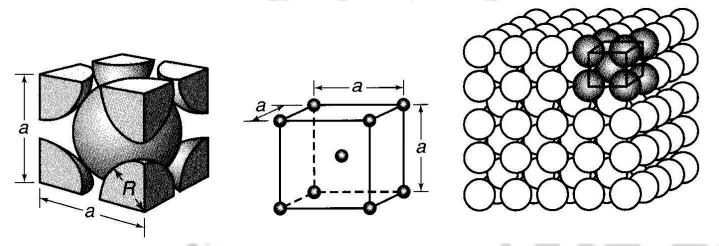
Типични метални кристални решетки

Разглеждайки кубичната кристална решетка става ясно, че даден метален йон е общ за осем съседни елементарни кубични клетки. Следователно към една елементарна клетка принадлежи само един атом, тъй като всеки от осемте атома на клетката принадлежи към нея със своята 1/8. Атомите в кубичната клетка са 8 и от тук следва че 8/8 = 1. Или по друг начин казано , броят на атомите в един кристал или кристалит с кубична решетка е равен на броя на съседните елементарните клетки.

При металите и сплавите йоните се стремят да уплътнят по-добре пространството и типичните метални кристални решетки за тях са: - обемно (пространствено) центрирана кубична решетка (ОЦКР) bcc – типична за α-Fe, Cr, Mo, Ta, W и V; - стенно (равнинно) центрирана кубична решетка (СЦКР) fcc - типична за γ-Fe, Al, Cu, Ni, Pb, Ag, Au и Pt; - хексагонална плътно опакована решетка (ХПОР) hcp (хексагонален – шестоъгълен) - типична за Be, Cd, Co, Mg, α-Ti, Zn и Zr.

Обемно (пространствено) центрирана кубична решетка

(ОЦКР) bcc – типична за α -Fe, Cr, Mo, Ta, W и V

<u>ОЦКР</u> - по върховете на въображаемото кубче със страни "а" – период на кристалната решетка с 8 атома (йона) и един атом се намира в центъра на центъра на тежестта на кубчето) Към елементарната обемно центрирана кубична решетка ще принадлежат 8/8 + 1= **2 йони (атоми)**. <u>ОЦКР</u> може да се разглежда като взаимно преминаване на две прости кубични решетки

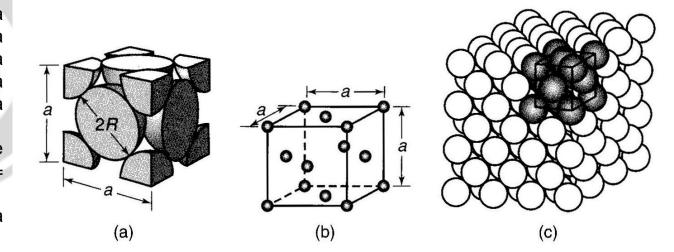
една в друга.

Стенно (равнинно) центрирана кубична решетка (СЦКР) fcc – типична за γ-Fe, Al, Cu, Ni, Pb, Ag, Au и Pt

СЦКР – по върховете на въображаемото кубче са разположени 8 йона (атоми). Йони са разположени и в центъра на стените на кубчето.

Към елементарното кубче ще принадлежат 8/8 +6/2 = 4 йони (атоми).

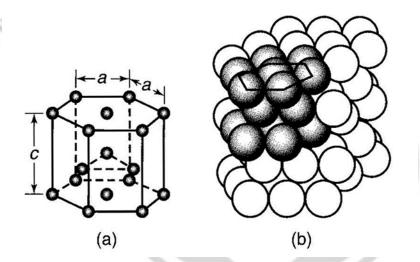
Тази решетка е по-плътна от ОЦКР.

Хексагонална плътно опакована решетка (ХПОР) hcp (хексагонален – шестоъгълен) – типична за Be, Cd, Co, Mg, α-Ti, Zn и Zr

При хексагонална плътно опакована решетка (ХПОР): - атомите (йоните) са разположени на шестостенна призма; - йони има по върховете на призмата — 12 бр. всеки от тези атоми участва в изграждането на 6 елементарни хексагонални клетки (3 от страни и 3 отгоре); - йони има на двете основи на елементарната клетка — 2 бр. Тези йони участват в изграждането на 2 елементарни клетки. Вътре в елементарните клетки има още 3 йони, те участвуват в изграждането само на 1 клетка.

Тогава към ХПОР има общо 12/6 + 2/2 + 3 = 6 йони (атоми).

Тази решетка има два параметъра – "а" и "с". Параметърът на кристалната решетка е в границите на 0.1 до 0.7 nm.

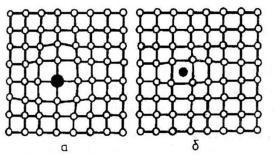
Дефекти в строежа на реалните кристали

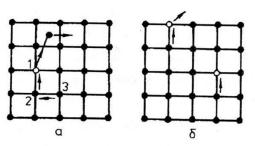
Дефектите (недостатъците) се подразделят по геометричен признак – <u>точкови, линейни, повърхностни</u>. Точковите се наричат още "нула мерни", линейните – едномерни, а повърхностните – двумерни.

Точкови дефекти – с еднакви размери в трите координатни направления (няколко атомни диаметъра) - ваканциите, междувъзловите атоми и примесните атоми

- Ваканции несъвършенства (празнини), дефект изразяващ се в липсата на атом в кристалния строеж, свободен възел в кристалната решетка
- Междувъзлов атом атоми, които са попаднали в междувъзлите на кристалната решетка
- <u>Примесни (чужди) атоми</u> при наличие на втори елемент в състава на кристала, чийто атоми заемат основно две позиции в кристалната решетка. Ако имат размери, по-малки от тези на основните атоми, се разполагат в междувъзлията, а ако размерите им са по-големи във възлите на решетката.

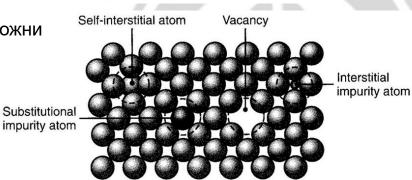
В околността на ваканцията кристалната решетка се "деформира". С нарастване на температурата расте вероятността от получаване на ваканции и концентрацията на ваканциите расте.

Освен единични при по-високи температури са възможни и групови ваканции – от по няколко липсващи атома.

В зависимост от вида на атома с по-голям или по-малък размер се получават полета на напрежения аналогични на тези при дефектите "ваканция" или " междувъзлов атом".

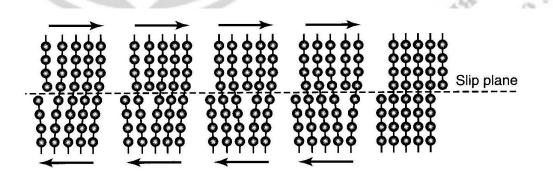

Дефекти в строежа на реалните кристали

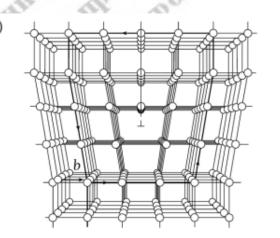
<u>Линейни дефекти</u> – пренебрежимо малки размери в две от координатните направления

- Линейната дислокация наличието на "излишна" полуравнина между други две
- Винтовата дислокация се разполага успоредно на направлението на плъзгане, при нея липсва излишна атомна равнина, но едната част от кристала е "усукана" спрямо другата част на кристалната решетка

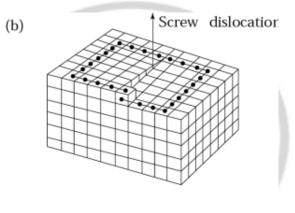
Под действие на тангенциални напреженията τ горната част на кристала се премества (преплъзва) спрямо долната на едно междустенно разстояние, но не на цялата плоскост (равнина) на преплъзване "а – а".

Дислокациите се образуват по различен начин, но в аспект на обработването на (пластична металите деформация) те могат да бъдат създадени чрез натоварване на кристалите осъществяване на елементарен на акт преплъзване.

Дислокациите, както и точковите дефекти (ваканциите, междувъзловите и примесните атоми) също създават поле на напрежение. Тяхната обща концентрация в определен обем съществена играе роля свойства механичните (характеристики) на металите и сплавите.

Дислокациите могат да възникнат и при кристализацията на металите и сплавите.

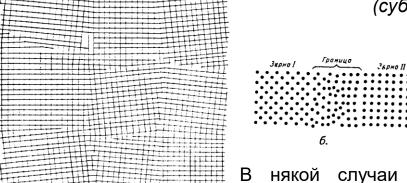
Дефекти в строежа на реалните кристали

Повърхностни дефекти – дефекти с един пренебрежимо малък размер

Те представляват обикновено повърхнини, разделящи отделните кристали в поликристалното тяло или на техните блокове (т.нар. мозаечна структура).. В тази група влизат <u>вътрешните граници в кристалите (малко-и средноъглови), граници между зърната (голямоъглови) и др. неметални в</u>

включвания, ликвации и пр.

По протежение и около тези дефекти йоните са разположени хаотично, а не са подредени според кристалната си решетка.

Реалният метален кристал не е изграден от строго успоредни атомни слоеве. В резултат на кристализацията в кристала се формират зони с различна ориентация на кристалната решетка, наречени блокове, разместени един спрямо друг на ъгъл от порядъка на няколко минути. Границите между тези блокове се наричат малкоъглови (субграници), а структурата – мозаечна.

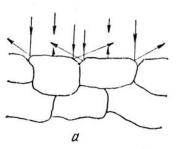
Броят зърна n на единица площ/обем може да се даде т.нар. бал на зърната, изразен чрез ASTM №, съгласно зависимостта: № = 2 ⁿ⁻¹. Зърна с бал между 5 и 8 се приемат като дребнозърнеста структура.

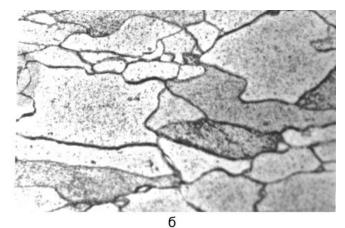
В някой случаи може да се получи обединение на блокове в по-големи агрегати (фрагменти), които са разориентирани на ъгли от порядъка на няколко градуса (средноъглови граници).

Поликристалното т	гяло е	изградено	от гол	ям брой	
кристалити (зърна).	Границит	ге между тях	са повт	ьрхностни	
дефекти. В тези	места п	одреждането	на ат	омите се	
нарушава. Кристаль	ните реш	етки на със	седните	зърна са	
разориентирани на	десетки	градуси, по	оради к	рето тези	
граници се наричат <i><u>голямоъглови.</u></i>					

Grain Sizes		
ASTM No.	Grains/mm ²	Grains/mm ³
-3	1	0.7
3 ₋₂	2	2
, -1	4	5.6
0	8	16
1	16	45
a 2	32	128
3	64	360
4	128	1,020
5	256	2,900
6	512	8,200
7	1,024	23,000
8	2,048	65,000
9	4,096	185,000
10	8,200	520,000
11	16,400	1,500,000
12	32,800	4,200,000
9 10 11	4,096 8,200 16,400	185,000 520,000

Металографски анализ

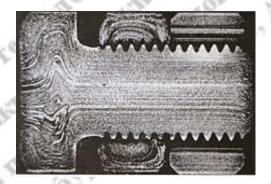

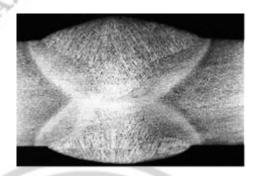

Макроструктурен металографски анализ – увеличение до 50 пъти

Микроструктурен металографски анализ – увеличение до 2000 пъти

